

РЕШЕНИЕ

№ 6633

гр. София, 12.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

**ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев
Калин Куманов**

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **6956** по описа за **2021** година докладвано от съдия Георги Терзиев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С решение от № 20110159 от 05.05.2021 г., постановено по НАХД № 14357/2020 г. на СРС, НО, 10 - ти състав е отменено наказателно постановление (НП) № 500977-0125843 от 24.03.2020 г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ в ЦУ на Националната агенция по приходите (НАП) - С., с което на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за Данък върху добавена стойност (ЗДДС) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на разпоредбата на чл. 7, ал. 1 от Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредба № Н-18 от 13 декември 2006 г.).

В срока и по реда на чл. 211, ал. 1 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1 от ЗАНН решението е обжалвано от НАП - С.. С касационната жалба се релевира основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК - нарушение на материалния закон.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрк. К. поддържа касационната жалба. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – [фирма], чрез управителя Д. оспорва касационната жалба. Моли решението на СРС да се остави в сила.

Прокурорът от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна и не е налице наведеното касационно основание.

В производството пред СРС е установено, че на 24.09.2019 г. свидетелите И. и С. - К. отишли на адрес [населено място]. [улица] оставили лаптоп за профилактика. Вещта била предадена на г-н Д. отвън пред кооперацията. Уговорката била на следващия ден И. да си вземе лаптопа след извършената услуга „профилактика“.

На 25.09.2019г. свидетелите И. и С. — К. получили лаптопа и за извършената услуга била платена сумата от 40 лева, за която не бил издаден никакъв документ за придобития доход. При извършена проверка от служителите на НАП се е установило, че лицето няма монтирано, инсталирано фискално устройство. За извършената проверка бил съставен Протокол за извършена проверка с бланков № 0402446 от 25.09.2019 г. и АУАН № 0125843 от 25.09. 2019 г. за нарушение на чл.7. ал.1, вр. чл.3, ал.1 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г., а въз основа на него е издадено и процесното НП.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушение на материалния закон.

Решението на СРС е правилно.

Съгласно чл.3, ал.1 от Наредба Н-18/2006г. всяко лице е длъжно да регистрира и отчита извършваните от него продажби на стоки или услуги в или от търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от ФУ или касова бележка от ИАСУТД, освен когато плащането се извършва чрез внасяне на пари в наличност по платежна сметка, кредитен превод, директен дебит или наличен паричен превод, извършен чрез доставчик на платежна услуга по смисъла на Закона за платежните услуги и платежните системи, или чрез пощенски паричен превод, извършен чрез лицензиран пощенски оператор за извършване на пощенски парични преводи по смисъла на Закона за пощенските услуги. Според чл.7 от Наредбата, лицата по чл.3 са длъжни да монтират, въведат в експлоатация и използват регистрирани в НАП ФУ/ИАСУТД от датата на започване на дейността на обекта. Съгласно чл.118, ал.1 ЗДДС всяко регистрирано по този закон лице е длъжно да регистрира и отчита извършените от него доставки/продажби в търговски обект чрез издаване на фискална касова бележка от фискално устройство (фискален бон) или чрез издаване на касова бележка от интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност (системен бон), независимо от това дали е поискан друг данъчен документ. Според санкционната разпоредба на чл.185, ал.2 от ЗДДС извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Според

алинея 2, извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. От така изложената нормативна уредба се установява, че на дружеството [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., която се явява под законоустановения минимум в чл. 185, ал. 2 от ЗДДС и представлява съществено процесуално нарушение.

Правилни са изводите на СРС за нарушение касаещо мястото на извършване на нарушението. задължителен реквизит на АУАН, съгласно чл. 42, т. 3 от ЗАНН и на НП съгласно чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН е мястото на нарушението. Посочените разпоредби са императивни и тяхното спазване е не само абсолютно условие за формална изрядност и законосъобразност на наказателното постановление и АУАН, но е и гаранция за правото на защита на нарушителя. В случая безспорно е налице противоречие в посоченото място на нарушение в АУАН и НП. В АУАН е посочено за място на нарушението [населено място], ул. Х. М.“ № 44, вх. Г, а в НП – [населено място], [улица], което се явява съществено процесуално нарушение, възпрепятстващо правото на защита на наказаното дружество.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, VIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20110159 от 05.05.2021 г., постановено по НАХД № 14357/2020 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.